Р Е Ш Е Н И Е
№ 3097

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 23 състав,** в публично заседание на 07.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **977** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава единадесета АПК- Производства за обезщетения, вр.чл.226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

С Решение №593/29.012013 г., постановено по адм.№7980/2011 г. по описа на Административен съд-София град, АССГ, II-ро отделение, 30-ти състав е отхвърлил като неоснователен предявения от С. Й. Д., в качеството му на [фирма] срещу Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ /ИА БСА/ иск, с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 561 200 лева / в съответствие с допуснато изменение на иска в о.с.з. на 08.06.2012 г./, настъпили в следствие на издаден незаконосъобразен акт-Заповед №565/13.09.2004 г., отменена като незаконосъобразна с влязло в сила решение, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането.

С Решение №1034/27.01.2014 г., постановено по адм.д.№3831/2013 г. по описа на Върховен административен съд, ВАС III-то отделение, по жалба на ищеца , е отменил изцяло постановеното първоинстанционно решение и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на ААСГ. В отменителното решение, ВАС е приел, че предявеният иск е основателен за периода от 01.06.2006 г. до 31.12.2007 г., но въпроса за размера на причинените вреди следва да бъде решен от първоинстанционния съд чрез допускането нова ССЕ, която да даде заключение, както и да се осигури възможност на страните да направят други доказателствени искания в тази насока.

В съдебно заседание пред АС-София град, при новото разглеждане на делото,

ищецът се явява лично и с адвокати А. и Д., които поддържат иска и молят за уважаването му за процесния период от 01.06.2006 г. до 31.12.2007 г., в размера, съобразно заключението на вещото лице. Молят и за присъждането на направените за производството разноски, съобразно представените списъци за разноски пред АССГ и ВАС.

Ответникът се представлява от адв.С., която не се явява в о.с.з. при повторното изслушване на вещото лице, след като определението за приемане на същото е отменено по нейно искане, поради закъснението й в о.с.з. на 24.03.2014 г. Не се явява и друг процесуален представител на ответника, който да изрази становище по размера на иска.

Участващият по делото прокурор от СГС дава заключение за основателност на предявения иск.

Административен съд-София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, вр.чл.144 АПК , намира за установено следното:

Установената по делото фактическа обстановка при първоначалното разглеждане на делото е, че ищецът - [фирма] е придобил качеството: „Орган за контрол от вида "С" и правото да осъществява контрол на пътни превозни средства за превоз на определени опасни товари, съгласно Европейската спогодба за превоз на опасни товари, въз основа на Сертификат за акредитация № 133 О. от 29.01.2004 г., с валидност до 31.01.2008 г., съгласно Заповед за акредитация № 60/29.01.2004 г., издадена от ИА БСА.

Със Заповед № 565 от 13.09.2004 г. на изпълнителния директор на ИА БСА е наредено да се отнеме акредитацията на орган за контрол от вида „С” при [фирма], считано от датата на получаване на заповедта, и отнемането е обявено на Интернет страницата на изпълнителната агенция на същата дата.

С Решение от 21.05.2010 г., постановено по адм. дело № 279/2005 г. от СГС, Заповед № 565/13.09.2004 г. е отменена, като решението е било потвърдено от касационната инстанция – Решение № 10981 от 29.07.2011 г., постановено по адм. дело № 12638/2010 г., V о. на ВАС. Установено е още, че след получаване на сертификата едноличният търговец е сключил два еднотипни договора за извършване на услугата „изпитвания и контрол на ППС за превоз на определени опасни товари, съгласно Европейската спогодба за превоз на опасни товари (А.)” - договор № 013 от 11.02.2004 г. с [фирма] и договор № 012 от 07.02.2004 г. с [фирма], и двата със срок на действие до 31.12.2007 г. Съгласно уговореното между страните възложителите следва да осигурят на изпълнителя минимална бройка от 800 бр. ППС /за първия договор/ и 1000 бр. ППС /за втория договор/ за изпитване за календарна година до края на срока на договорите, респ. 3200 бр. за първия договор и 4000 бр. за втория. За всяко неподсигурено за контрол ППС възложителят е поел задължение да заплаща по 100 лева, без ДДС /или по 120 лв. с ДДС/. Уговорено е още, че в случай на промяна на статуса на Акредитацията възложителите могат да прекратят договора без да възникнат задължения за плащане към Изпълнителя. За установяване на пълния размер дължими по двата договора плащания, които ищецът претендира като имуществени вреди, съдът е назначил съдебно-счетоводна експертиза с конкретни задачи и е възприел заключението на вещото лице, неоспорено от страните, съгласно което Изпълнителят по Договор № 013 от 11.02.2004 г. не е реализирал суми както следва: за периода от 13.09.2004 г. до 31.12.2004 г. - 21 200 лева, без ДДС; за периода

от 01.01.2005 г. до 31.12.2007 г. - 240 000 лева, без ДДС. По Договор № 012 от 07.02.2004 г. не е реализирал суми както следва: за периода от 01.01.2005 г. до 31.12.2007 г. - 300 000 лева, без ДДС.

При тази фактическа установеност, при първоначалното разглеждане на делото съдът е направил извод, че в случая не е налице пряка причинна връзка между отменения административен акт и твърдените от ищеца вреди, която съгласно изискванията на специалния закон следва да бъде пряка и непосредствена. На следващо място е приел, че твърдените от ищеца вреди не са доказани по размер. Ищецът е определил вредите като „пропуснати ползи", но в случая не бил доказал по безспорен и несъмнен начин сигурното настъпване на положителен финансов резултат, който да се окачествти като реално предвидима, а не хипотетична последица /вреда/ от неизпълнението на договорите вследствие отнемането на акредитацията. По отношение действието на приложимия закон съдът е приел, че едва след изменението на ЗОДВПГ, в сила от 01.06.2006 г. законодателят е предвидил възможността юридическите лица, вкл. и едноличните търговци, да търсят обезщетения по реда на този специален закон за вреди, понесени вследствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи или техни длъжностни лица при или по повод административна дейност. Ето защо съдът приел, че претенцията си за вреди, в периода до 31.12.2005 г. вследствие отменения незаконосъобразен админи-стративен акт ищецът следва да реализира по общия гражданско-правен ред.

В отменителното решение на ВАС, с което делото е върнато за ново разглеждане, е прието, че при първоначалното му разглеждане фактическата обстановка е правилно установена. За правилни са приети и изводите на съда за приложимия закон, поради което претенцията на [фирма] срещу Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация" за вреди, които е претърпял вследствие отменената, като незаконосъобразна, Заповед № 565 за периода от 13.09.2004 година до 01.06.2006 г. следва да бъде реализирана по общия исков ред. За периода от 01.06.2006 г. до 31.12.2007 г. приложимият материален закон е ЗОДОВ, а процесуалния ред- чл. 203 и сл. от АПК. За неправилни са приети правните изводи на АССГ, че не са налице вторият и третият елементи от фактическия състав на отговорността на държавата по чл. 1 от ЗОДОВ- вреда и пряка причинна връзка с незаконосъобразния административен акт. В тази насока касационната инстанция е изложила, че след като: Заповед № 565, с която е отнета акредитацията на орган на контрол от вид „С" на [фирма] и нейното обявяване в интернет страницата на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация", е била отменена, като незаконосъобразна, с влязъл в сила съдебен акт; административният акт е издаден от съответния административен орган при изпълнение на админи-стративна дейност, който е действал незаконосъобразно от името и за сметка на Държавата при осъществяване на държавни дейности и функции;

след отнемане на акредитацията на 13.09.2004 г. сключените договори за възлагане на услуга с № 012 и № 013, съответно от 07.02 и от 11.02.2004 г. са били прекратени и след тази дата изпълнителят е бил в обективна невъзможност да изпълнява поетите с тях задължения, както и да претендира изплащането на уговорените възнаграждения; по това време единствено С. Д. е притежавал сертификат за акредитация на орган за контрол от вида „С", който има правото да извършва изпитвания и контрол на ППС за превоз на определени опасни товари съгласно А.,

то отнемането на неговия сертификат е поставило в невъзможност, както

възложителите да получат сертификати, така и изпълнителя да ги издаде, т.е. страните са в обективна невъзможност да изпълняват поетите с договорите задължения по причина на действията на административния орган, които съдът е признал за незаконосъобразни. Затова е налице пряка причинна връзка между отнемането на сертификата на [фирма] и неизпълнението на договорните задължения на страните. Неизпълнението е пряко следствие именно от незаконосъобразния акт на администрацията, който го е породил защото, при конкретните условия, ако актът не е бил издаден изпълнението, респ. неизпълнението на договорните задължения, би било предмет на облигационните отношения между страните.

По отношение на твърдените вреди, във вид на пропуснати ползи, ВАС е приел, че след като:

страните по двата договора са уговорили конкретно броя на ППС, както за една календарна година - 800 и 1000, така и за целия период на действието му-3200 и 4000; уговорили са конкретно дължима и платима в точно посочен срок сума за всяко ППС без ДДС и с ДДС - 100, съответно 120 лв.;предвидили са също, че в случай не неосигуряване на посочените бройки ППС за календарната година възложителят ще заплаща сума от 100 лв., а с ДДС - 120 лв., за всяко неосигурено на изпълнителя ППС,

то за една календарна година имущественото състояние на изпълнителя би се увеличило, съгласно експертното заключение, със сумата от 96 000 лева (с ДДС) по първия договор и със сумата от 120 000 лева по втория.

Тези суми представляват имуществена вреда, тъй като ако не е бил отнет сертификата за годност на изпълнителя на 13.09.2004 г., възложителят би ги платил, съгласно уговореното с договорите или би понесъл съответната отговорност при неплащането. Това е „сигурна" вреда, тъй като страните по договора са направили „твърди" уговорки с конкретно посочени суми, необорими със съображения за наличие или отсъствие на технически ресурс, за възможността или невъзможността договорите да бъдат изпълнени. Тези съображения "отстъпват" пред факта, че обективното неизпълнение на договорните задължения в случая се дължи не на неправомерно поведение на страните, а на незаконосъобразна административна дейност на административен орган.

С тези мотиви касационната инстанция е приела, че предявеният иск е основателен за периода от 01.06.2006 г. до 31.12.2007 г., като по отношение размера на причинените вреди, въпросът следва да бъде решен от първостепенния съд, след назначаването на нова експертиза.

В изпълнение указанията на ВАС, при новото разглеждане на делото е допуснато извършването на ССЕ. Видно от приетото по нея заключение, което съдът кредитира, като компетентно, обосновано и неоспорено от страните:

I.По договор №013/11.02.2004 г. за възлагане на услуги:

1. При договорен от страните /т. III, 2. от договора/ минимум 800 броя ППС, които възложителят следва да осигури на изпълнителя в рамките на всяка календарна година /в това число и на 2006 г./, средно-аритметичнния брой на ППС, които възложителят е следва-ло да осигури на изпълнителя на месечна основа /в това число и за 2006 г./ е 66,7 ППС.

2. При съобразяване заключението на приетата при първоначалното разглеждане на делото съдебно-счетоводна експертиза /стр. 10 от заключението/, съгласно което по договор № 013/11.02.2004г. с [фирма] ищецът е извършил контрол по А. на 588 броя ППС за периода 11.02.2004-13.09.2004г. /датата на отнемане на

акредитацията/, средно-аритметичният брой на ППС, по отношение на които [фирма] е извършил контрол на месечна основа е 73,5 ППС.

3. При действието на акредитацията за периода 11.02.2004-13.09.
2004г. и с оглед отговор на въпрос I. 2, [фирма] е осигурил реално пълния обем на средно-аритметичния месечен брой на ППС, така като е посочен в отговор на въпрос I.1.

4. При съобразяване със заключението на приетата при първоначалното разглеждане на делото, съдебно-счетоводна експертиза /стр. 11 от заклю-чението/, съгласно което единичната цена за услугата „Изпитвания и контрол на ППС по А. по договор № 013/11.02.2004г. е 100 лева без ДДС и 120 лева с ДДС и средно-аритметичния брой ППС на месец, съгласно отговор по въпрос I.1, размера на дължимото се от [фирма] възнаграждение за периода от 01.06.2006 г до 31.12.2006 г. за не осигурените за контрол ППС - 46690 лв. без ДДС /56028 лв. с ДДС/.

5. При съобразяване със заключението на приетата при първоначалното разглеждане на делото, съдебно-счетоводна експертиза /стр. 11 от заклю-чението/, съгласно което дължимата стойност на услугата по договора с [фирма] за не осигурени за контрол ППС за периода 01.01.2007- 31.12.2007г. е 80000 лева без ДДС и 96000 лева с ДДС и стойността на дължимото се възнаграждение за шестмесечния период от 01.06.2006 до 31.12.2006г. / I.4 от това заключение/, общата стойност на дължимото се възнаграждение по договор № 013/11.02.2004г. за периода от 01.06.2006 до 31.12.2007г. е 126690 лв. без ДДС /152028 лв. с ДДС/.

II. По Договор № 012/07.02.2004г. за възлагане на услуги:

1. При договорен от страните /т.III.2. от договора/ минимум 1000
броя ППС, които възложителят следва да осигури на изпълнителя в
рамките на всяка календарна година /в това число и на 2006г./, Средно-аритметичният брой на ППС, които възложителят е следва-ло да осигури на изпълнителя на месечна основа /в това число и за 2006 г./ е 83,3 ППС.

2. При съобразяване със заключението на приетата при първоначалното разглеждане на делото, съдебно-счетоводна експертиза /стр. 12 от заклю-чението/, съгласно което по договор № 012/07.02.2004г. с [фирма] ищецът е извършил контрол по А. на 1069 броя ППС за периода 07.02.2004-13.09.2004г. /датата на отнемане на акредитацията/, средно-аритметичният брой на ППС, по отношение на които [фирма] е извършил контрол на месечна основа е 133,6 ППС.

3. При действието на акредитацията за периода 11.02.2004-13.09.
2004г. и с оглед отговор на въпрос II. 2, [фирма] е осигурил реално пълния обем на средно-аритметичния месечен брой на ППС, така като е посочен при изчислението по въпрос II. 1.

4. При съобразяване със заключението на приетата при първоначалното разглеждане на делото, съдебно-счетоводна експертиза /стр. 12 от заклю-чението/, съгласно което единичната цена за услугата „Изпитвания и контрол на ППС по А. по договор № 012/07.02.2004г. е 100 лева без ДДС и 120 лева с ДДС и средно-аритметичния брой ППС на месец, съгласно отговор по въпрос II. 1, размера на дължимото се от [фирма] възнаграждение за периода от 01.06.2006 до 31.12.2006г. за не осигурените за контрол ППС е 58310 лв. без ДДС /69972 лв. с ДДС/.

5. При съобразяване със заключението на приетата при първоначалното разглеждане на делото, съдебно-счетоводна експертиза /стр. 13 от заклю-чението/, съгласно което дължимата стойност на услугата по договора с [фирма] за не

осигурени за контрол ППС за периода 01.01.2007-- 31.12.2007г. е 100000 лева без ДДС и 120000 лева с ДДС и стойността на дължимото се възнаграждение за шестмесечния период от 01.06.2006 до 31.12.2006г. /II.4 от това заключение/, общата стойност на дължимото се възнаграждение по договор № 012/07.02.2004г. за периода от 01.06.2006 до 31.12.2007г. - 158310 лв. без ДДС /189972 лв. с ДДС/.

III. Общ размер на обезщетението:

Общият размер на дължимите суми по договор № 013/11.02.2004г. и по договор № 012/07.02.2004г. за периода от 01.06.2006 до 31.12.2007 г. е 285000 без ДДС /342000 лв. с ДДС/, което сбора от определените суми по задача I.5. и II.5. от заключението при новото разглеждане на делото.

При така приетото за установено от фактическа страна и предвид задължителните указания на ВАС, дадени в отменителното решение на САС, с които делото е върнато за ново разглеждане, че предявеният иск е основателен, АССГ, II о., 23-ти състав, приема, че доказаният размер на предявения иск е 285 000 лева, доколкото сумата за дължимо ДДС не е заявена с исковата молба.

Лихвата не е дължима от деня, когато е започнало увреждането-13.09.2004 г., както твърди ищецът в ИМ. Началния момент на забавата, съответно дължимостта на законната лихва е момента, когато вземането за обезщетение за вреди става изискуемо, а това е момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт-т.4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК.

Не следва да се присъжда и мораторно обезщетение в размер на законната лихва от датата на отмяната незаконосъобразаната заповед, въведена, като основание на предявения иск-29.07.2011 г. до датата на подаването на исковата молба-15.09.2011 г., тъй като такъв самостоятелен допълнителен иск с конкретно посочена претендирана сума не е бил предявен. Дължима е само поисканата законна лихва от датата предявяване на иска-15.09.2011 г. до окончателното изплащане на дължимото.

При този изход на спора и на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, искането на ищеца за присъждане на направените за производството, за всички съдебни инстанции до този момент разноски /за които е представен списък само производството пред АССГ при първоначалното разглеждане на делото-л.605, т.II от дело №7980/2011 г./, е основателно и следва да бъде уважено за доказания им общ размер, при съобразяване с правилото, че ответникът дължи на ищеца разноските по производството и внесената държавна такса-изцяло, както и възнаграждение само за един адвокат-съразмерно с уважената част от иска- 2599 лева, в случая.

Така мотивиран, Административен съд- София- град, II-ро отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА, на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ да заплати на С. Й. Д., [ЕГН] в качеството му на [фирма],[ЕИК] сумата в размер на 285 000 /двеста осемдесет и пет хиляди/ лева, представляващи обезщетение за имуществени вреди, настъпили в следствие на издаден незаконосъобразен административен акт-Заповед №565/13.09.2004 г., отменена с влязло в сила на 29.07.2011 г. решение, за периода от 01.06.2006 г. до 31.12.2007 г., **заедно** със законната

лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска-25.09.2011 г. до окончателното изплащане на дължимото.

ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част-до пълния предявен размер от 561200 /петстотин шестдесет и една хиляди и двеста/ лева.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ да заплати на С. Й. Д., [ЕГН] в качеството му на [фирма],[ЕИК] сумата в размер на 2599 /две хиляди петстотин деветдесет и девет/лева, разноски за съдебното производство при първоначалното разглеждане на делото от АССГ, касационното производство пред ВАС /чл.226, ал.3 от АПК/ и новото разглеждане на делото от АССГ.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: